

ประกาศมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
เรื่อง หลักเกณฑ์และอัตราค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปต่างประเทศ
พ.ศ. ๒๕๕๙

.....

โดยที่เห็นเป็นการสมควรปรับปรุงประกาศมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เรื่อง หลักเกณฑ์และอัตราค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปต่างประเทศให้ชัดเจนและเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔(๑) (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับข้อ ๑๒ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ว่าด้วยการเงินและทรัพย์สิน พ.ศ.๒๕๔๗ ฉบับลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๔๗ จึงเห็นสมควรให้ยกเลิกประกาศมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เรื่อง หลักเกณฑ์และอัตราค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๓ ฉบับลงวันที่ ๒๙ มีนาคม พ.ศ.๒๕๕๓ และประกาศมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เรื่อง หลักเกณฑ์และอัตราค่าใช้จ่ายของนักศึกษาในการเดินทางไปต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๗ ฉบับลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ โดยให้ใช้ประกาศฉบับใหม่ที่ตั้งต่อไปนี้แทน

ข้อ ๑. ในประกาศนี้

“มหาวิทยาลัย”	หมายถึง	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
“พนักงาน ลูกจ้าง”	หมายถึง	พนักงาน ลูกจ้างประจำ หรือลูกจ้างชั่วคราวมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
“นักศึกษา”	หมายถึง	นักศึกษามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
“บุคคลภายนอก”	หมายถึง	บุคคลอื่นที่ไม่ใช่ลูกจ้าง และพนักงานของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
“การเดินทางไปต่างประเทศ”	หมายถึง	การเดินทางไปนอกอาณาจักรไทยเป็นการชั่วคราว เพื่อปฏิบัติงานประชุม สัมมนา เจริญธุรกิจ ฝึกอบรม ศึกษาร่วมพิธี หรือการอื่นใดที่ได้รับอนุมัติจากมหาวิทยาลัย
“ค่ารับรอง”	หมายถึง	ค่าใช้จ่ายอันเป็นประเพณีนิยมที่ใช้ในการเดินทางไปต่างประเทศ เช่น ค่าของที่ระลึก ค่าของขวัญ ค่าใช้จ่ายการกุศล เป็นต้น

ข้อ ๒. ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง ค่าที่พัก และค่าพาหนะให้เป็นไปตามอัตรานี้

(๑) กรณีการเดินทางปฏิบัติงานต่างประเทศที่มีระยะเวลาไม่เกิน ๑๕ วัน ให้เบิกตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินอัตราตามบัญชีหมายเลข ๑

(๒) กรณีการเดินทางไปปฏิบัติงานต่างประเทศที่มีระยะเวลาเกินกว่า ๑๕ วัน แต่ไม่เกิน ๓๐ วัน ให้เบิกได้ตามที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินอัตราตามบัญชีหมายเลข ๒

(๓) กรณีการเดินทางไปปฏิบัติงานต่างประเทศที่มีระยะเวลานานเกินกว่า ๓๐ วันขึ้นไป ให้เบิกค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางและค่าที่พักในลักษณะเหมาจ่ายตามความเหมาะสมตามที่อธิการบดีกำหนดแต่ไม่มากกว่าอัตราบัญชีหมายเลข ๒

ข้อ ๓. กรณีบุคคลภายนอกที่ได้รับอนุมัติให้เดินทางไปปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ณ ที่ใด ๆ ในประเทศอื่น หรือบุคคลภายนอกที่มีถิ่นที่อยู่นอกราชอาณาจักรไทยที่ได้รับอนุมัติให้เดินทางไปปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ณ ที่ใด ๆ ในประเทศอื่น หรือมายังประเทศไทย ให้เบิกค่าใช้จ่ายเดินทาง ที่พัก และค่าพาหนะได้เทียบเท่ากลุ่มตำแหน่งที่เหมาะสม ตามอัตราที่กำหนดไว้ในประกาศฉบับนี้โดยอนุโลม

ข้อ ๔. ค่ารับรองให้เบิกจ่ายได้เฉพาะเท่าที่จำเป็นที่ต้องจ่ายอันเป็นประเพณีนิยมในการเดินทางไปต่างประเทศตามประกาศนี้ และกระทำได้เฉพาะกรณีที่เดินทางไปเจรจาธุรกิจ และการเจรจาความร่วมมือในฐานะผู้แทนมหาวิทยาลัย โดยให้เหมาจ่ายแห่งละไม่เกิน ๑๕,๐๐๐.- บาท กรณีเดินทางไปเป็นคณะให้หัวหน้าคณะเป็นผู้เบิกค่ารับรองนี้

ข้อ ๕. การเดินทางไปต่างประเทศสำหรับพนักงาน ลูกจ้าง และบุคคลภายนอก ให้อธิการบดีเป็นผู้พิจารณาอนุมัติ

สำหรับการเดินทางไปต่างประเทศของอธิการบดี กรรมการสภามหาวิทยาลัยและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ให้นายกสภามหาวิทยาลัยเป็นผู้พิจารณาอนุมัติ

ข้อ ๖. การเดินทางไปต่างประเทศ ให้ผู้เดินทางออกเดินทางล่วงหน้าได้ตามความจำเป็นและเสร็จสิ้นภารกิจในต่างประเทศแล้ว ให้เดินทางกลับโดยไม่ชักช้า แต่ต้องเป็นไปตามกำหนดเวลาดังต่อไปนี้

(๑) กรณีเดินทางไปประเทศประชาคมอาเซียน และประเทศในทวีปเอเชีย

ให้ออกเดินทางล่วงหน้าก่อนถึงวันเริ่มปฏิบัติการกิจ ไม่เกินยี่สิบสี่ชั่วโมง และให้เดินทางถึงประเทศไทยภายในยี่สิบสี่ชั่วโมง นับตั้งแต่วันที่เสร็จสิ้นการปฏิบัติการกิจ

(๒) กรณีเดินทางไปประเทศออสเตรเลียหรือนิวซีแลนด์ หรือประเทศในทวีปยุโรป อเมริกาเหนือ หรือแอฟริกา

ให้ออกเดินทางล่วงหน้าก่อนถึงวันเริ่มปฏิบัติการกิจ ไม่เกินสี่สิบแปดชั่วโมงและให้เดินทางถึงประเทศไทยภายในสี่สิบแปดชั่วโมง นับตั้งแต่วันที่เสร็จสิ้นการปฏิบัติการกิจ

(๓) กรณีเดินทางไปประเทศในทวีปอเมริกาใต้

ให้ออกเดินทางล่วงหน้าก่อนถึงเวลาเริ่มปฏิบัติการกิจ ไม่เกินเจ็ดสิบสองชั่วโมง และให้เดินทางถึงประเทศไทยภายในเจ็ดสิบสองชั่วโมง นับแต่เวลาเสร็จสิ้นการปฏิบัติการกิจ

ข้อ ๗. กรณีผู้เดินทางมีความจำเป็นต้องออกเดินทางล่วงหน้า หรือเดินทางกลับเกินระยะเวลา ดังกล่าวตามข้อ ๖ ก็ให้กระทำได้ แต่จะนับเวลาที่เกินนั้นเป็นเวลาเดินทางไปปฏิบัติงานเพื่อคำนวณเบี้ยเลี้ยง เดินทาง และที่พักไม่ได้ ทั้งนี้ผู้เดินทางที่เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัย ต้องขออนุญาตลาตามระเบียบ ว่าด้วยการนั้นด้วย

ข้อ ๘. การนับเวลาเดินทางไปต่างประเทศเพื่อคำนวณเบี้ยเลี้ยงเดินทาง ให้นับตั้งแต่เวลาที่ออกจาก ประเทศไทยจนกว่ากลับถึงประเทศไทย ให้นับยี่สิบสี่ชั่วโมงเป็นหนึ่งวัน เศษของวันถ้าเกินสิบสองชั่วโมงให้นับเป็นหนึ่งวัน

ข้อ ๙. การเดินทางไปประชุม สัมมนา ฝึกอบรม หรือดูงานในต่างประเทศ หากมีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับ ค่าลงทะเบียน ค่าธรรมเนียม หรือค่าใช้จ่ายทำนองเดียวกันที่เรียกชื่ออย่างอื่น ให้เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริงในอัตรา ที่มีการเรียกเก็บ

กรณีค่าใช้จ่ายตามวรรคแรกได้รวมค่าที่พัก และ/หรือค่าพาหนะแล้วให้งดเบิกค่าใช้จ่ายในส่วนนั้น ๆ แล้วแต่กรณี

กรณีการประชุม สัมมนา ฝึกอบรม หรือดูงานที่ได้มีการจัดเลี้ยงอาหารมื้อหลักให้บางมื้อ หรือครบทุกมื้อ ให้ผู้เดินทางขอใช้สิทธิค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางสำหรับวันที่มีการจัดเลี้ยงนั้นดังนี้

(๑) กรณีจัดอาหารให้ ๑ มื้อ ให้เบิกค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางได้ในอัตราร้อยละ ๗๐ ของเบี้ยเลี้ยง

(๒) กรณีจัดอาหารให้ ๒ มื้อ ให้เบิกค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางได้ในอัตราร้อยละ ๘๐ ของเบี้ยเลี้ยง

(๓) กรณีจัดอาหารให้ครบทุกมื้อ ให้เบิกค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางได้ในอัตราร้อยละ ๒๕ ของเบี้ยเลี้ยง

ข้อ ๑๐. การเดินทางไปต่างประเทศด้วยทุนหรือความช่วยเหลือจากแหล่งอื่น ให้งดเบิกค่าใช้จ่าย จากมหาวิทยาลัย เว้นแต่ทุนหรือความช่วยเหลือที่ได้รับนั้นต่ำกว่าอัตราที่กำหนดตามประกาศนี้ให้เบิกจ่ายได้เฉพาะ ส่วนที่ไม่สามารถเบิกจ่ายจากทุนหรือความช่วยเหลือจากแหล่งอื่น แต่ต้องไม่เกินอัตราที่กำหนดตามประกาศนี้

ข้อ ๑๑. การแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปต่างประเทศ ให้ เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังนี้

(๑) กรณีผู้เดินทางมีหลักฐานแสดงการแลกเปลี่ยนเงินกับธนาคาร

ให้ถืออัตราแลกเปลี่ยน ณ วันที่ได้แลกเปลี่ยนเงินตราสกุลต่างประเทศกับธนาคาร (อัตราขายของธนาคาร) เป็นอัตราเดียวในการคำนวณค่าใช้จ่ายในการเดินทางไป ต่างประเทศโดยให้แนบหลักฐานการแลกเปลี่ยนเงินกับธนาคารประกอบการเบิกจ่าย

(๒) กรณีผู้เดินทางไม่มีหลักฐานแสดงการแลกเปลี่ยนเงินกับธนาคาร

ให้ถืออัตราแลกเปลี่ยนของธนาคารแห่งประเทศไทย ณ วันทำการที่ออกเดินทางเป็น อัตราเดียวในการคำนวณค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปต่างประเทศ หากวันเดินทางเป็นวันหยุด ทำการของธนาคารแห่งประเทศไทย ให้ถืออัตราแลกเปลี่ยน ณ วันทำการสุดท้าย ก่อนออก เดินทางเป็นอัตราเดียวในการคำนวณค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปต่างประเทศ

(๓) การส่งใช้คืนเงินยืมกรณีเงินเหลือจ่าย

๓.๑ กรณีมีหลักฐานแสดงการแลกเปลี่ยนเงินจากสกุลเงินต่างประเทศเป็นสกุลไทย ให้ใช้อัตราแลกเปลี่ยน ณ วันที่ผู้เดินทางได้แลกเปลี่ยนเงินตรากับธนาคาร

(อัตราซื้อของธนาคาร) เป็นอัตราเดียวในการส่งใช้เงินยืมที่เหลือจ่าย โดยให้แนบหลักฐานการแลกเปลี่ยนเงินกับธนาคารประกอบการเบิกจ่ายหรือส่งใช้เงินยืมที่เหลือจ่าย

๓.๒ กรณีไม่มีหลักฐานแสดงการแลกเปลี่ยนคืน ให้ใช้อัตราแลกเปลี่ยนของธนาคารแห่งประเทศไทย ณ วันที่เดินทางกลับถึงประเทศไทย หากวันที่เดินทางกลับถึงประเทศไทยเป็นวันหยุดทำการของธนาคารแห่งประเทศไทย ให้ถืออัตราแลกเปลี่ยน ณ วันทำการวันแรก เป็นอัตราเดียวในการส่งใช้เงินยืมที่เหลือ

ทั้งนี้ หากเกิดผลกำไรจากอัตราแลกเปลี่ยนให้นำส่งคืนมหาวิทยาลัย และหากเกิดผลขาดทุนอัตราแลกเปลี่ยน ให้ถือเป็นค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องจ่ายเนื่องในการเดินทางไปปฏิบัติงาน

ข้อ ๑๒. การเดินทางไปปฏิบัติงานตามที่มหาวิทยาลัยมอบหมาย ให้พนักงานผู้เดินทางเสนอขอตั้งงบประมาณและเบิกจ่ายค่าเบี้ยประกันจากงบประมาณของมหาวิทยาลัยในอัตราที่มหาวิทยาลัยกำหนด หากพนักงานเดินทางไปปฏิบัติงานในต่างประเทศโดยมีแหล่งทุนสนับสนุนให้ขอตั้งงบประมาณและเบิกจ่ายเงินค่าประกันภัยจากแหล่งทุนนั้น ๆ

ข้อ ๑๓. ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามประกาศนี้ และให้มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดเกี่ยวกับการปฏิบัติการให้เป็นไปตามประกาศนี้ คำวินิจฉัยของอธิการบดีให้ถือเป็นที่สุด

กรณีมีค่าใช้จ่ายอื่นนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ให้อธิการบดีพิจารณาอนุมัติแล้วรายงานให้คณะกรรมการการเงินและทรัพย์สินทราบ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๙

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๙

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลา ตันตโยทัย)

รักษาการแทนรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

รักษาการแทนอธิการบดี มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

บันทึกแนบท้ายประกาศมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
เรื่อง หลักเกณฑ์และอัตราค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงานต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙
ลงวันที่ ๑๗ มกราคม พ.ศ.๒๕๕๙

.....
บัญชีหมายเลข ๑ กรณีเดินทางไปปฏิบัติงานต่างประเทศที่มีระยะเวลาไม่เกิน ๑๕ วัน

กลุ่มที่	ผู้เดินทางไปปฏิบัติงาน	อัตราค่าใช้จ่าย				
		ค่าเบี้ยเลี้ยง			ค่าที่พัก	ค่าพาหนะ
		กลุ่มประเทศ ก	กลุ่มประเทศ ข	กลุ่มประเทศ ค		
๑	นายกสภามหาวิทยาลัย อธิการบดี	๑,๕๐๐	๒,๐๐๐	๒,๕๐๐	ตามที่จ่ายจริง	ชั้น ๑ และ ตามที่จ่ายจริง
๒	กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิ ศาสตราจารย์ รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ	๑,๒๐๐	๑,๘๐๐	๒,๐๐๐	ตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน ๖,๐๐๐ บาท	ชั้นธุรกิจ และตามที่จ่าย จริง
๓	ผู้ช่วยอธิการบดี รองคณบดี รองผู้อำนวยการศูนย์/สถาบัน หัวหน้าสาขาวิชา หรือ เทียบเท่า หัวหน้าส่วน/หน่วย/สำนักงาน สภา หรือเทียบเท่า คณาจารย์ และนักวิจัย พนักงานหรือผู้ที่มีตำแหน่ง ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด	๙๐๐	๑,๕๐๐	๑,๘๐๐	ตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน ๖,๐๐๐ บาท	ชั้นประหยัดและ ตามที่จ่ายจริง
๔	พนักงานและลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราวของ มหาวิทยาลัย ลูกจ้างอื่นที่ ปฏิบัติงานให้มหาวิทยาลัย	๗๐๐	๑,๒๐๐	๑,๕๐๐	ตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท	ชั้นประหยัดและ ตามที่จ่ายจริง
๕	นักศึกษา	๕๐๐	๙๐๐	๑,๒๐๐	ตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท	เท่าที่จ่ายจริงโดย ทางรถยนต์ รถทัวร์ รถไฟ เรือ โดยสารไม่เกินชั้น ประหยัดหรือ เครื่องบินชั้น ประหยัด

บันทึกแนบท้ายประกาศมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
เรื่อง หลักเกณฑ์และอัตราค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงานต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙
ลงวันที่ ๑๓ มกราคม พ.ศ.๒๕๕๙

บัญชีหมายเลข ๒ กรณีเดินทางไปปฏิบัติงานที่มีระยะเวลาเกิน ๑๕ วัน แต่ไม่เกิน ๓๐ วัน

กลุ่มที่	ผู้เดินทางไปปฏิบัติงาน	อัตราค่าใช้จ่าย				
		ค่าเบี้ยเลี้ยง			ค่าที่พัก	ค่าพาหนะ
		กลุ่มประเทศ ก	กลุ่มประเทศ ข	กลุ่มประเทศ ค		
๑	นายกสภามหาวิทยาลัย อธิการบดี	๑,๓๐๐	๑,๘๐๐	๒,๓๐๐	ตามที่จ่ายจริง	ชั้น ๑ และ ตามที่จ่ายจริง
๒	กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิ ศาสตราจารย์ รองอธิการบดี คณบดี และผู้อำนวยการ	๑,๐๐๐	๑,๖๐๐	๑,๘๐๐	ตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน ๖,๐๐๐ บาท	ชั้นธุรกิจ และตามที่จ่าย จริง
๓	ผู้ช่วยอธิการบดี รองคณบดี รองผู้อำนวยการศูนย์/สถาบัน หัวหน้าสาขาวิชา หรือเทียบเท่า หัวหน้าส่วน/หน่วย /สำนักงาน สภา หรือเทียบเท่า คณาจารย์ และนักวิจัย พนักงานหรือผู้ที่มีตำแหน่ง ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด	๗๐๐	๑,๓๐๐	๑,๖๐๐	ตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน ๖,๐๐๐ บาท	ชั้นประหยัด และ ตามที่จ่ายจริง
๔	พนักงานและลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราวของ มหาวิทยาลัย ลูกจ้างอื่นที่ ปฏิบัติงานให้มหาวิทยาลัย	๕๐๐	๑,๐๐๐	๑,๓๐๐	ตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท	ชั้นประหยัด และ ตามที่จ่ายจริง
๕	นักศึกษา	๓๐๐	๗๐๐	๑,๐๐๐	ตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท	เท่าที่จ่ายจริง โดยทางรถยนต์ รถทัวร์ รถไฟ เรือโดยสารไม่ เกินชั้นประหยัด หรือเครื่องบิน ชั้นประหยัด

บันทึกแนบท้ายประกาศมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
เรื่อง หลักเกณฑ์และอัตราค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงานต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙
ลงวันที่ ๑๓ มกราคม พ.ศ.๒๕๕๙

.....

**บัญชีหมายเลข ๓ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าที่พัก ในต่างประเทศ ตามบัญชีประเทศจำแนกตามประเภท ก.
ประเภท ข. และประเภท ค.**

ประเภท ก. ได้แก่กลุ่มประเทศประชาคมอาเซียน ได้แก่ประเทศ รัฐ เมือง ดังนี้

๑. สาธารณรัฐอินโดนีเซีย	๖. สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม
๒. มาเลเซีย	๗. สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
๓. สาธารณรัฐฟิลิปปินส์	๘. ราชอาณาจักรกัมพูชา
๔. สาธารณรัฐสิงคโปร์	๙. สาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า
๕. เนการาบรูไนดารุสซาลาม	
- ยกเว้น สาธารณรัฐสิงคโปร์ปรับเพิ่มเป็นร้อยละ ๕๐

ประเภท ข.ได้แก่กลุ่มประเทศทวีเอเชีย (นอกเหนือจากประชาคมอาเซียน)

๑. รัฐกาตาร์	๒๐. ราชอาณาจักรบahrain
๒. สาธารณรัฐเกาหลี (เกาหลีใต้)	๒๑. สาธารณรัฐอิสลามปากีสถาน
๓. สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชน (เกาหลีเหนือ)	๒๒. รัฐปาเลสไตน์
๔. สาธารณรัฐคาซัคสถาน	๒๒. ราชอาณาจักรภูฏาน
๕. สาธารณรัฐคีร์กีซ	๒๔. มองโกเลีย
๖. รัฐคูเวต	๒๕. สาธารณรัฐมัลดีฟส์
๗. จอร์เจีย	๒๖. สาธารณรัฐเยเมน
๘. ราชอาณาจักรฮังไต้จอร์แดน	๒๗. สาธารณรัฐเลบานอน
๙. สาธารณรัฐประชาชนจีน	๒๘. สาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา
๑๐. ราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย	๒๙. สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์
๑๑. สาธารณรัฐอาหรับซีเรีย	๓๐. สาธารณรัฐอิสลามอัฟกานิสถาน
๑๒. สาธารณรัฐไซปรัส	๓๑. สาธารณรัฐอาเซอร์ไบจาน
๑๓. ญี่ปุ่น	๓๒. สาธารณรัฐอาร์มีเนีย
๑๔. สาธารณรัฐประชาธิปไตยติมอร์-เลสเต	๓๓. สาธารณรัฐอินเดีย
๑๕. สาธารณรัฐตุรกี	๓๔. สาธารณรัฐอิรัก
๑๖. เตร์กเมนิสถาน	๓๕. รัฐอิสราเอล
๑๗. สาธารณรัฐทาจิกิสถาน	๓๖. สาธารณรัฐอิสลามอิหร่าน
๑๘. สหพันธ์สาธารณรัฐประชาธิปไตยเนปาล	๓๗. สาธารณรัฐอุซเบกิสถาน
๑๙. สาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ	๓๘. รัฐสุลต่านโอมาน

ประเภท ค. ได้แก่กลุ่มประเทศออสเตรเลียหรือนิวซีแลนด์ หรือประเทศในทวีปยุโรป อเมริกาเหนือ หรือแอฟริกาและประเทศในทวีปอเมริกาใต้

กลุ่มประเทศออสเตรเลียหรือนิวซีแลนด์

๑. สาธารณรัฐคิริบาส
๒. รัฐเอกราชซามัว
๓. ราชอาณาจักรตองกา
๔. ตูวาลู
๕. สาธารณรัฐนาอูรู
๖. นิวซีแลนด์
๗. รัฐเอกราชปาปัวนิวกินี
๘. สาธารณรัฐปาเลา
๙. สาธารณรัฐฟีจี
๑๐. สหพันธรัฐไมโครนีเชีย
๑๑. สาธารณรัฐวานูอาตู
๑๒. หมู่เกาะโลโลมอน
๑๓. สาธารณรัฐหมู่เกาะมาร์แชลล์
๑๔. เครือรัฐออสเตรเลีย

กลุ่มประเทศทวีปยุโรป

๑. สาธารณรัฐเฮลเลนิก (กรีซ)
๒. สาธารณรัฐคอซอวอ
๓. สาธารณรัฐโคเอเซีย
๔. สาธารณรัฐซานมารีโน
๕. สาธารณรัฐเซอร์เบีย
๖. ราชอาณาจักรเดนมาร์ก
๗. นครรัฐวาติกัน
๘. ราชอาณาจักรนอร์เวย์
๙. ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์
๑๐. บอสเนียและเฮอร์เซโกวีนา
๑๑. สาธารณรัฐลัตเวีย
๑๒. ราชอาณาจักรเบลเยียม
๑๓. สาธารณรัฐเบลารุส
๑๔. สาธารณรัฐโปรตุเกส
๑๕. สาธารณรัฐโปแลนด์
๑๖. สาธารณรัฐฝรั่งเศส
๑๗. สาธารณรัฐฟินแลนด์
๑๘. มอนเตเนโกร
๑๙. สาธารณรัฐมอลโดวา
๒๐. สาธารณรัฐมอลตา
๒๑. ราชรัฐโมนาโกยูเครน
๒๒. สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี
๒๓. สหพันธรัฐรัสเซีย
๒๔. โรมานี
๒๕. ราชรัฐลักเซมเบิร์ก
๒๖. สาธารณรัฐลัตเวีย
๒๗. ราชรัฐลิทัวเนีย
๒๘. สาธารณรัฐลิทัวเนีย
๒๙. ราชอาณาจักรสเปน
๓๐. สาธารณรัฐสวีเดน
๓๑. สาธารณรัฐสโลวีเนีย
๓๒. สมาพันธรัฐสวิส
๓๓. ราชอาณาจักรสวีเดน
๓๔. สหราชอาณาจักรบริเตนใหญ่และไอร์แลนด์เหนือ
๓๕. สาธารณรัฐเช็ก
๓๖. สาธารณรัฐมาซิโดเนีย
๓๗. สาธารณรัฐออสเตรีย
๓๘. ราชรัฐอันดอร์รา
๓๙. สาธารณรัฐอิตาลี
๔๐. สาธารณรัฐเอสโตเนีย
๔๑. สาธารณรัฐแอลเบเนีย
๔๒. สาธารณรัฐไอซ์แลนด์
๔๓. ไอซ์แลนด์
๔๔. ฮังการี

กลุ่มประเทศทวีปแอฟริกา

๑. สาธารณรัฐกานา
๒. สาธารณรัฐกาบอง
๓. สาธารณรัฐกาบูเวร์ดี
๔. สาธารณรัฐกินี
๕. สาธารณรัฐกินี-บิสเซา
๖. สาธารณรัฐแกมเบีย
๗. สาธารณรัฐโกตดิวัวร์
๘. สหภาพคองโก
๙. สาธารณรัฐเคนยา
๑๐. สาธารณรัฐแคเมอรูน
๑๑. สาธารณรัฐจิบูตี
๑๒. สาธารณรัฐชาด
๑๓. สาธารณรัฐซิมบับเว
๑๔. สาธารณรัฐชูดาน
๑๕. สาธารณรัฐเซเชลส์
๑๖. สาธารณรัฐเซเนกัล
๑๗. สาธารณรัฐประชาธิปไตยเซาตูเมและปรินซิปี
๑๘. สาธารณรัฐรับเซาท์ซูดาน
๑๙. สาธารณรัฐเซียร์ราลีโอน
๒๐. สาธารณรัฐแซมเบีย
๒๑. สหพันธ์สาธารณรัฐโซมาเลีย
๒๒. สาธารณรัฐตูนิเซีย
๒๓. สาธารณรัฐโตโก
๒๔. สหสาธารณรัฐแทนซาเนีย
๒๕. สาธารณรัฐนามิเบีย
๒๖. สหพันธ์สาธารณรัฐไนจีเรีย
๒๗. สาธารณรัฐไนเจอร์
๒๘. สาธารณรัฐบอตสวานา
๒๙. สาธารณรัฐบุรุนดี
๓๐. บุร์กินาฟาโซ
๓๑. สาธารณรัฐเบนิน
๓๒. สาธารณรัฐมอริเชียส
๓๓. สาธารณรัฐอิสลามมอริเตเนีย
๓๔. สาธารณรัฐมาดากัสการ์
๓๕. สาธารณรัฐมาลาวี
๓๖. สาธารณรัฐมาลี
๓๗. สาธารณรัฐโมซัมบิก
๓๘. ราชอาณาจักรโมร็อกโก
๓๙. สาธารณรัฐยูกันดา
๔๐. สาธารณรัฐรวันดา
๔๑. รัฐลิเบีย
๔๒. ราชอาณาจักรเลโซโท
๔๓. สาธารณรัฐไลบีเรีย
๔๔. ราชอาณาจักรสวาซิแลนด์
๔๕. สาธารณรัฐคองโก
๔๖. สาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก
๔๗. สาธารณรัฐแอฟริกากลาง
๔๘. สาธารณรัฐอิเควทอเรียลกินี
๔๙. สาธารณรัฐอาหรับอียิปต์
๕๐. สหพันธ์สาธารณรัฐประชาธิปไตยเอธิโอเปีย
๕๑. รัฐเอริเทรีย
๕๒. สาธารณรัฐแองโกลา
๕๓. สาธารณรัฐแอฟริกาใต้
๕๔. สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนแอลจีเรีย

กลุ่มประเทศทวีปอเมริกาเหนือ

๑. สาธารณรัฐกัวเตมาลา
๒. เกรเนดา
๓. สาธารณรัฐคอสตาริกา
๔. สาธารณรัฐคิวบา
๕. แคนาดา
๖. จาเมกา
๗. สหพันธ์เซนต์คิตส์และเวเนิส
๘. เซนต์ลูเชีย
๑๒. บาร์เบโดส
๑๓. เครือรัฐบาฮามาส
๑๔. เบลีซ
๑๕. สาธารณรัฐปานามา
๑๖. สหรัฐเม็กซิโก
๑๗. สหรัฐอเมริกา
๑๘. สาธารณรัฐโดมินิกัน
๑๙. สาธารณรัฐเอลซัลวาดอร์

- ๙. เซนต์วินเซนต์และเกรนาดีนส์
- ๑๐. เครื่องรัฐดอมินีกา
- ๑๑. สาธารณรัฐนิการากัว

- ๒๐. แอนติกาและบาร์บูดา
- ๒๑. สาธารณรัฐฮอนดูรัส
- ๒๒. สาธารณรัฐเฮติ

กลุ่มประเทศทวีปอเมริกาเหนือ

- ๑. สาธารณรัฐกัวเตมาลา
- ๒. เกรเนดา
- ๓. สาธารณรัฐคอสตาริกา
- ๔. สาธารณรัฐคิวบา
- ๕. แคนาดา
- ๖. จาเมกา
- ๗. สหพันธ์เซนต์คิตส์และเวเนิส
- ๘. เซนต์ลูเชีย
- ๙. เซนต์วินเซนต์และเกรนาดีนส์
- ๑๐. เครื่องรัฐดอมินีกา
- ๑๑. สาธารณรัฐนิการากัว

- ๑๒. บาร์เบโดส
- ๑๓. เครื่องรัฐบาฮามาส
- ๑๔. เบลีซ
- ๑๕. สาธารณรัฐปานามา
- ๑๖. สหรัฐเม็กซิโก
- ๑๗. สหรัฐอเมริกา
- ๑๘. สาธารณรัฐโดมินิกัน
- ๑๙. สาธารณรัฐเอลซัลวาดอร์
- ๒๐. แอนติกาและบาร์บูดา
- ๒๑. สาธารณรัฐฮอนดูรัส
- ๒๒. สาธารณรัฐเฮติ

กลุ่มประเทศทวีปอเมริกาใต้

- ๑. สาธารณรัฐสหกรณ์กานอานา
- ๒. สาธารณรัฐโคลอมเบีย
- ๓. สาธารณรัฐชิลี
- ๔. สาธารณรัฐชิลีนาม
- ๕. สาธารณรัฐตริเนแดดและโตเบโก
- ๖. สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล

- ๗. รัฐพหุชนชาติแห่งโบลิเวีย
- ๘. สาธารณรัฐปารากวัย
- ๙. สาธารณรัฐเปรู
- ๑๐. สาธารณรัฐดตุสส์วาร์แห่งเวเนซุเอลา
- ๑๑. สาธารณรัฐอาร์เจนตินา
- ๑๒. สาธารณรัฐบูร์พาอูรุกวัย
- ๑๓. สาธารณรัฐเอกวาดอร์